

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/244/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5312209918
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Šepták
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5312209918.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného spoločnosťou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika, zastúpenému Ministerstvom spravodlivosti SR, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, IČO: 00 166 073, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 6C/97/2012-53 zo dňa 11.02.2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal voči odporkyni zaplataenia majetkovej škody vo výške 125 eur a nemajetkovej ujmy vo výške 605 eur, zamietol. Odporkyni náhradu trov konania nepriznal.

Súd na danú vec aplikoval novelu Exekučného poriadku § 44 ods. 2 účinnú od 01.06.2010. Podľa tohto ustanovenia lehota 15 dní pre vydanie poverenia neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) Exekučného poriadku tak, ako tomu bolo v tomto prípade, exekučným titulom bol rozsudok rozhodcovského súdu. Všeobecný súd konajúci o nároku na náhradu škody za nesprávny úradný postup nemá právo konštatovať prietahy v konaní. Prietahy v konaní môžu byť konštatované tak, ako je uvedené vyššie, v rámci vybavovania sťažnosti na prietahy v konaní, v rámci disciplinárneho konania, rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti. Navrhovateľ uvedené dôkazy nepredložil, keď nepreukázal prietah v konaní, nesprávny úradný postup podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. Okresný súd ďalej došiel k záveru, že navrhovateľ nepreukázal vznik škody. Nepreukázal, v akom rozsahu sa nedomohol exekvovanej sumy, ani to, že sa nemôže domôcť takto vymáhanej škody pri aplikácii iných právnych prostriedkov, iného exekučného titulu v rámci súdneho konania, tým nepreukázal, že škoda už vznikla. Nepreukázal ani výšku škody v príčinnej súvislosti s porušením povinnosti odporkyne. Vyúčtované režijné náklady navrhovateľa nemôžu byť považované za faktickú a skutočnú škodu, pretože sú vynakladané na celkovú podnikateľskú činnosť navrhovateľa. Navrhovateľ je podnikateľský subjekt a náklady vynakladané v príčinnej súvislosti s realizáciou predmetu obchodnej činnosti nemožno považovať za škodu. Nie každý obchodný prípad podnikateľa musí byť ekonomicky výhodný. Podnikateľ znáša aj primerané podnikateľské riziko. Navrhovateľ v tomto prípade nepreukázal ani vznik podmienok podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. na náhradu nemajetkovej škody. Návrh v tomto smere je všeobecný a nepreskúmateľný. Navrhovateľ nekonkretizoval, prečo samotné konštatovanie práva nie je dostatočným zadost'uchinením. Navrhovateľ v návrhu vychádza len z predpokladov a nepredložil žiadne dôkazy ani konkrétne tvrdenia, nezodôvodnil, aká nemajetková ujma mu vznikla s ohľadom na subjekt navrhovateľa, ktorý je právnickou osobou, závažnosť ujmy, závažnosť následkov. Súd na základe dokazovania dospel k záveru, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno na preukázanie druhej podmienky pre zodpovednosť za škodu, za nesprávny úradný postup a nezákonné rozhodnutie, a to vznik a existenciu škody. Navrhovateľ tiež v konaní nepreukázal ani príčinnú súvislosť medzi porušením právnych povinností a škodou, ktorá mala vzniknúť navrhovateľovi

porušením povinnosti. Tvrdená škoda nemá bezprostrednú a priamu príčinnú súvislosť s rozhodnutím exekučného súdu a tvrdenými prieťahmi.

Výrok o trovách konania sa opiera o ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“). Úspešnou účastníčkou je odporkyňa, ktorej patrí právo na náhradu trov konania. Táto si však náhradu trov konania neuplatnila, a preto súd rozhodol tak, že jej náhradu trov konania neprisúdil.

Voči citovanému rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie navrhovateľ. Namieta, že v konaní došlo k vadám - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca, súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené, rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil súdu na opätovné prejednanie.

V ďalších podrobnostiach odvolateľ uviedol, že okresný súd prejednal vec v jeho neprítomnosti a jeho právneho zástupcu. Navrhovateľ riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania a uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spájané s označenými dôvodmi. Súd preto nemohol postupovať podľa ust. § 101 ods. 2 O. s. p. a vec prejednať v neprítomnosti navrhovateľa. Ak tak spravil, odňal tým navrhovateľovi právo na konanie pred súdom. Navrhovateľ uskutočnil podanie, ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevzhladol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach navrhovateľa a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. V tejto súvislosti poukázal na rozhodovaciu prax Krajských súdov v Trnave, Nitre a Prešove. Tiež na judikatúru Ústavného súdu SR a Európskeho súdu pre ľudské práva v oblasti zachovania práva na nestranný súd. Za takýchto okolností, s vedomím, že názor krajského súdu vo veci nestrannosti pre rozpor s rozhodovacou praxou iných krajských súdov, Ústavného súdu SR a Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu neobstojí a navrhovateľ podal ústavnú sťažnosť pre porušovanie jeho práva na nestranný súd, nebolo a nie je prípustné, aby konanie pokračovalo ústnym pojednávaním, v ktorom vykonával úkony a rozhodol vylúčený sudca. Konečné rozhodnutie vo veci neprichádzalo v čase jeho vydania do úvahy aj preto, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí návrhu navrhovateľa na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c) O. s. p., proti ktorému legálne pripustil odvolanie. Navrhovateľ podal proti rozhodnutiu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania odvolanie, pričom v čase podania odvolania o zamietnutí návrhu nebolo právoplatne rozhodnuté o zamietnutí návrhu na prerušenie konania, čo zakladá porušenie práva navrhovateľa na súdnu ochranu. Navrhovateľ nemal možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam odporcu, z ktorých súd pri svojom rozhodovaní vychádzal a zachytil ich aj v odôvodnení svojho rozhodnutia. Navrhovateľ sa nemal možnosť vyjadriť ani k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie. Za takejto procesnej situácie došlo k degradácii zásady kontradiktórnosti, k porušeniu práva navrhovateľa na súdnu ochranu, ako aj k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom. Navrhovateľ ako strana konania nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k týmto dôkazom a prednesom vyjadriť a sám nemal možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení. V danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania. V situácii, kedy bolo potrebné vo veci vykonať dokazovanie navrhnutým dôkazom - listinami založenými v exekučnom spise a za stavu, kedy sa odporca vôbec nevyjadril k podanému návrhu, mal súd umožniť navrhovateľovi uplatňovať svoje stanoviská k skutkovým, ako aj k právnym otázkam, čím súd porušil právo navrhovateľa na kontradiktórny súdny proces. Súd vykonal dokazovanie, ktorého obsah a rozsah si bez uvedenia akéhokoľvek dôvodu určil sám. Súd vykonal dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný a nie je zrejmé, či šlo o listiny založené v exekučnom spise. Ak odporca nereagoval na výzvu súdu, aby predložil písomné vyjadrenie k návrhu v zmysle ust. § 114 ods. 3 O. s. p., mal súd rozhodnúť o návrhu rozsudkom pre zmeškanie podľa § 153b O. s. p. Skutkovým základom sa mal stať navrhovateľom tvrdý skutkový stav. Namiesto toho súd bez nariadenia pojednávania doplnil skutkový základ dokazovaním. Súd úplne ignoroval všetky tvrdenia navrhovateľa o majetkovej škode, ktorá vznikla z titulu na udržiavanie a správu informačného systému a z titulu výdajov na administratívne spracovanie textov urgencií, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií, na poštové a telekomunikačné výdaje. V tejto časti je rozhodnutie súdu nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, je prejavom svojvôle súdu a je potrebné ho ako arbitrárne zrušiť. Z odôvodnenia rozsudku vôbec nie je zrejmé, akou úvahou súd dospel jednoznačne a nepochybné k presvedčeniu o tom, že majetková škoda nevznikla. Rovnako sa to však týka chýbajúcich dôvodov pri nemajetkovej ujme. Navrhovateľ

nesúhlasí ani s tvrdením, že náklady na správu pohľadávky počas nečinnosti súdu zapríčinil dlžník. V prípade, ak by došlo k rozhodnutiu súdu o návrhu v zákonnej lehote, náklady na správu by prešli na súdneho exekútora a boli by časom transformované do podoby trov exekúcie. Pravým právnym titulom je v danej veci nesprávny úradný postup exekučného súdu a za ten dlžník nemôže niesť zodpovednosť. Navrhovateľ hodlal v konaní pred súdom prostredníctvom vykonaného pojednávania predložiť dôkazy o výške majetkovej škody, a to aj prostredníctvom znaleckého posudku, ktorého vyhotovenie zabezpečil. Súd však dokazovanie neprípustne skrátil len na dôkazy vykonávané ex offo. Navrhovateľa nepoučil podľa ust. § 120 ods. 4 O. s. p. a neoznámil mu, že hodlá vyhlásiť rozhodnutie vo veci samej, aby tak mal priestor navrhnúť alebo predložiť ďalšie dôkazy. Navyše množstvo dôkazov vzniklo po podaní návrhu. K oboznámeniu sa so znaleckým posudkom č. 1/2014 o výške vzniknutej škody navrhovateľ uvádza, že ako dôkaz o vzniku škody predložil znalecký posudok č. 1/2014, ktorý vypracoval Znalecký ústav Ekonomickej univerzity v Bratislave. Uvedeným znaleckým posudkom je jednoznačne preukázané, že nesprávny úradný postup mal na navrhovateľa negatívny dopad a objektívne spôsobil zníženie jeho majetku, a to v posudku v určenej výške. Ak okresný súd vo svojom odôvodnení rozsudku konštatuje, že navrhovateľ nepreukázal, že by mu postupom exekučného súdu vznikla akákoľvek škoda, pričom uvádza, že bližšie nešpecifikoval jednotlivé náklady na správu a vedenie pohľadávok počas obdobia omeškania exekučného súdu, súd potom nevykonal dostatočné dokazovanie oboznámením sa s predloženým znaleckým posudkom. Zo znaleckého posudku totiž jednoznačne vyplýva, ktoré konkrétne náklady boli navrhovateľom vynaložené v súvislosti so správou a vedením pohľadávky. Súčasťou znaleckého posudku sú prílohy, ktoré v príčinnej súvislosti s omeškaním exekučného súdu predstavujú podrobný prehľad o vynaložených nákladoch. V konaní tak boli preukázané všetky zákonné podmienky pre vznik nároku na náhradu škody, a to vznik škody, existencia nesprávneho úradného postupu a príčinná súvislosť medzi škodovou udalosťou a škodou. Pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu, súd vo svojom rozhodnutí vôbec nevysvetlil, prečo nekonštatoval, že došlo k porušeniu práva navrhovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, ako aj práv na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na rozhodnutie v zákonom stanovenom čase. Predsa sám súd zistil, že o návrhu nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenom čase a pre túto nečinnosť aj nesprávny úradný postup nenašiel žiaden objektívne udržateľný ospravedlňujúci dôvod. Rozhodnutie súdu je vnútorne rozporné. Napriek tomu, že súd zistil porušenie práva, nekonštatoval ho a na tejto chybe postavil svoje rozhodnutie o nepriznaní nemajetkovej ujmy navrhovateľovi. Rozhodnutie založené na skutkovej a právnej chybe súdu nie je v právnom štáte udržateľné. K návrhu na prerušenie konania navrhovateľ uvádza, že ak bol súdu doručený v čase predchádzajúcim nariadenému súdnemu pojednávaniu návrh na prerušenie konania z dôvodu, že prebieha konanie o prejudiciálnej otázke, ktorou je rozhodnutie o porušení práva navrhovateľa na zákonného sudcu a práva na nestranný súd na základe ústavnej sťažnosti podanej na Ústavnom súde SR, bol súd povinný o tomto návrhu osobitne rozhodnúť (viď. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/174/2014).

Odporca sa k odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) napadnutý rozsudok zrušil v zmysle ust. § 221 ods. 1 písm. f), h) O. s. p. a vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

V zmysle ust. § 212 ods. 1 O. s. p., odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté rozhodnutie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je však odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania. Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu. Ust. § 212 ods. 2 O. s. p. vymedzuje výnimky, kedy odvolací súd nie je viazaný rozsahom podaného odvolania. Ide o výnimky len vo vzťahu k rozsahu podaného odvolania, pričom dôvodmi podaného odvolania je odvolací súd viazaný vždy. Na vady konania pred súdom prvého stupňa prihliadne odvolací súd len vtedy, ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. To znamená, že pokiaľ sa v konaní pred súdom prvého

stupňa síce vyskytli vady, ale ktoré nemali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, potom odvolací súd na tieto vady neprihliadne.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní danej veci sa zaoberal len námietkami navrhovateľa uvedenými v odvolaní a procesným postupom prvostupňového súdu predchádzajúcim vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Okresný súd konštatoval neexistenciu nesprávneho úradného postupu ako základnej podmienky pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Nesprávny úradný postup je definovaný v ust. § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. a za osobitné právne skutočnosti je potrebné považovať: 1. porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť právny úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote a 2. zbytočné prieťahy v konaní. Hoci za nesprávny úradný postup zákon považuje aj ďalšie skutočnosti, vychádzajúc zo skutkového odôvodnenia žalobného návrhu, navrhovateľ poukázal práve na tieto dve rôzne skutočnosti. Odvolací súd má za to, že navrhovateľ dôvodne v odôvodnení odvolania upozorňuje, že okresný súd nevysvetlil, prečo nekonštatoval, že došlo k porušeniu práva navrhovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, ako aj práv na prejednanie veci v primeranej lehote a v tejto časti je odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu vnútorne rozporné.

Ako odvolací súd zistil z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia prvostupňového súdu, tento konštatoval, že v danom prípade bol exekučným titulom rozhodcovský rozsudok a v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného od 01.06.2010, podľa ktorého 15-dňová lehota na vydanie poverenia neplatila. Zároveň konštatoval, že všeobecný súd konajúci o nároku na náhradu škody za nesprávny postup nemá právo konštatovať prieťahy v konaní, pričom poukázal na tú skutočnosť, že nie každý prieťah v konaní možno vyhodnotiť ako zbytočný prieťah. V danej časti má odvolací súd za to, že odôvodnenie rozhodnutia prvostupňového súdu je nepresvedčivé, vyvolávajúce pochybnosti v súvislosti s tým, že prvostupňový súd nedostatočne vyhodnotil otázku nesprávneho úradného postupu v súvislosti so zbytočnými prieťahmi v konaní v nadväznosti na časové okolnosti vydania samotného rozhodnutia exekučného súdu. V čase, kedy došlo k namietanému nesprávnemu postupu, neplatilo ešte ust. § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. účinné od 01.01.2013, hoci okresný súd v napadnutom rozsudku toto ustanovenie citoval. Ust. § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. účinné od 01.01.2013 nemožno na danú vec aplikovať, keďže je potrebné použiť ustanovenie zákona v čase, kedy boli naplnené rozhodné právne skutočnosti pre vznik nároku. Vzhľadom na to, že zákon účinný v čase, keď došlo k rozhodným skutočnostiam, posúdenie nesprávneho úradného postupu, spočívajúceho v zbytočných prieťahoch bližšie nešpecifikuje, posúdenie tejto otázky je na úvahe súdu, pričom táto úvaha musí byť riadne odôvodnená tak, aby rozhodnutie nebolo arbitrárne. V odôvodnení rozhodnutia, ktorým súd rozhoduje o otázke nesprávneho úradného postupu v súvislosti s porušením povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v nadväznosti na zbytočné prieťahy v konaní, musí výstižne, zrozumiteľne a presvedčivo podať výklad svojho myšlienkového postupu, ktorý ho priviedol k záveru, že v predmetnej veci ide alebo nejde o nesprávny úradný postup, a prečo tomu tak je (§ 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., § 157 ods. 2 a § 167 ods. 2 O. s. p.). Pre záver o zbytočných prieťahoch je potrebné posúdenie časovej primeranosti vydaného rozhodnutia v súvislosti s ďalšími okolnosťami prípadu. Medzi takéto okolnosti patrí správanie sa oprávneného, jeho súčinnosť, iné procesné prekážky, vrátane ďalšieho priebehu konania, postupu exekútora a exekučného súdu.

Navrhovateľ v podanom návrhu navrhol ako dôkaz oboznámenie exekučného spisu Okresného súdu Čadca exekučné konanie vedené medzi oprávneným - navrhovateľom a povinným - W. R. pre vymoženie peňažnej pohľadávky, ktorá vznikla neplnením záväzku povinného vyplývajúceho zo zmluvy o úvere č. 5860832, registrovaný u súdneho exekútora pod č. EX 6615/2009. Vzhľadom na uplatnený nárok je nemysliteľné, aby mohol prvostupňový súd rozhodnúť o uplatnenom nároku bez oboznámenia sa s obsahom tohto exekučného spisu. Bez oboznámenia sa s jeho obsahom alebo obsahom jednotlivých listín a rozhodnutí tvoriacich obsah tohto súdneho spisu okresný súd nemohol meritorne posúdiť uplatnený hmotnoprávny nárok, keď objektívne nemohol vyhodnotiť existenciu, resp. neexistenciu podstatných skutočností, na ktorých je uplatnený nárok postavený a ktoré sú rozhodné z hmotnoprávneho hľadiska pre posúdenie nároku. Napriek týmto skutočnostiam prvostupňový súd, vychádzajúc z obsahu zápisnice o pojednávaní sa s obsahom exekučného spisu neoboznámil a tento

nie je ani nikdy nebol k základnému spisu pripojený. Okresný súd tak v dostatočnom rozsahu nezistil skutkový stav veci a jeho rozhodnutie za tejto procesnej situácie je predčasné.

Odvolací súd upozorňuje prvostupňový súd na zmatečnosť odôvodnenia napadnutého rozsudku, keď obsahom odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia je údajné zamietnutie návrhu navrhovateľa na prerušenie konania, výrok rozsudku však takýto výrok neobsahuje, zároveň ani návrh na prerušenie konania nie je obsahom spisu.

Z uvedených dôvodov odvolací súd musel pristúpiť k zrušeniu napadnutého rozhodnutia a vráteniu veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní bude povinnosťou okresného súdu opätovne vec prejednať a rozhodnúť, po pripojení príslušného exekučného spisu Okresného súdu v Čadci, ktorého sa základné konanie dotýka. Súd opätovne vo veci rozhodne, pričom v odôvodnení svojho rozhodnutia jasne, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyloží svoje myšlienkové pochody o tom, ako posúdil nesprávny úradný postup v súvislosti s porušením povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v nadväznosti na zbytočné prieťahy v konaní a zo skutkových zistení vyvodí právne závery takým spôsobom, aby jeho rozhodnutie bolo jasné, zrozumiteľné a presvedčivo odôvodnené (§ 157 ods. 2 O. s. p.), vyporiada sa pritom aj s výhradami navrhovateľa prezentovanými v odvolaní.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.